

PETA STRAN SVETA

Branislav Glumac

Na to stran ni prišel še nihče neokrnjen, popoln kot dovršenost
Krvavo naslado sva dosegla s potrpežljivostjo kipa, s pol telesa manj
Ker naju je nepremagljivo mamila ta strašna lepota, spokojnost,
In morala sva dospeti, četudi naju je čas pozabljal, pestilo življenje
podobna sreči

Hodila sva dolgo s temno vztrajnostjo preganjavcev zveri
Težka od lastnega sna, negotovosti v notranjosti
Spotoma so naju plašili neznani klovni, pritiskal je veter dvomov

Tako zdaj leživa na tej strani okrnjena in malce potešena s
spremenljivo srečo

HVALNICA MESTU

Zvonimir Majdak

Mesto mesto
Nate sem mislil v preddverju ohridskega palas hotela
Razgovarjajoč se z letalci ki so te zapustili pred nekaj urami
V prevzetnih spiralah prezirajoč tla
Nate sem mislil celo tedaj ko nisi dovoljevalo tega
Tudi zdaj mislim na tvoje grmeče tovarne
Na predmestja spomladi
Na tvoje kamnito betonsko telo
Na ulice ki se iztekajo v travi gozdov in parkov
Na neznane ptice ki te preletavajo
Na vode ki jih umirjaš v svoji notranjosti
Na luči s katerimi se napoveduješ potniku iz ekspresa
Kot tudi kolesarju ki te gleda vozeč se preko travnikov

Gledam tvoje spomenike
Vidim te na obalah in pomolih
Poslušam tvoje napovedujoče se šume in arijo, ki se bliža
In te slavi

Stopam skoz tvoje funkcionalne prereze in razpoke
Ogledujem se v tvojih zrcalih in v deževnih pločnikih
Kako drhtim medtem ko te suši veter ki razplamteva poletje
Kako se hitro in voljno vračam vate uročen od panoram

Mesto mesto
Tvoja razsvetljena okna v zgodnjih jutranjih urah
Ko hodim naokrog in posnemam roso z robov in pragov